

ת"פ 15755/09/13 - מדינת ישראל נגד מ פ, נוכחים:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15755-09-13 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ פ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל סטופ
ב"כ הנאשם עו"ד יורי קורנברג

גזר דין

על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון שוד.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 1/9/13, סמוך לשעה 22:30, עלה המתלון לאוטובוס הנוסע מאשדוד לכיוון תל אביב. התיישב בחלקו האחורי של האוטובוס, ונרדם.

באותה העת, היה תלוי על צווארו של המתלון, באמצעות רצועה, תיק שחור ובידו החזיק מכשיר טלפון סלולארי מסוג נוקיה. הנאשם נסע אף הוא באוטובוס זה והתיישב בחלקו האחורי.

במהלך הנסיעה, בהתקרבתם לעיר יבנה, ובעוד המתלון רדום, משך הנאשם את התיק והסלולארי מידו של המתלון בכדי לגנובו.

משהתעורר המתלון וניסה למנוע מבעד הנאשם למשוך את התיק והסלולארי, חנק אותו הנאשם באמצעות הרצועה של התיק, ומשך אותו עד לדלת האחורית של האוטובוס.

בהמשך, הכה הנאשם בידו את פניו של המתלון, וגרם לו לפיחות בלחי צד ימין על מנת למנוע התנגדותו לגניבת הרכוש.

כתוצאה מהאמור, נקרעה רצועת התיק והטלפון הסלולארי של המתלון נפל על הרצפה.

שוטר, שנסע באותה העת באוטובוס, הבחין במתרחש ועיכב את הנאשם עד הגעתם ליבנה. השוטר ביקש ממנו להזדהות, והנאשם סירב.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 40 יליד אוקראינה, גרוש ואב לילדה אחת בת 15. טרם מעצרו עבד, לדבריו, כמאבטח במכון ליווי.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות החל משנת 2000, בגין ביצוע עבירות רכוש, איומים, אלימות (כולל תקיפת בן זוג) וסמים. בחלקם נדון לעונשי מאסר ממושכים. בשנת 2007 נדון למאסר בין 5.5 שנים וכן למאסר על תנאי בגין ביצוע עבירת שוד מזוין, אותו סיים לרצות, כאמור, לפני כשנה.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית מסר הנאשם כי אינו זוכר דבר מזמן העבירה, שכן, לדבריו, היה תחת השפעת חומרים פסיכו-אקטיביים. הוא סיפר כי לאחר שחרורו מהמאסר האחרון שהיה ממושך, בתחילה היה נקי מסמים. הנאשם מוסר כי חזר להשתמש בסמים, בתקופה זו אותה מייחס לפרידה מבת זוג. מייחס את העבירה הנוכחית לשימוש בסמים, הוסיף וחזר כי אינו זוכר דבר מעת ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות ונוטה להשליך האחריות על בעיית ההתמכרות לסמים ואורח החיים שניהל כחלק מכך. בנוסף, התרשם שירות המבחן מדפוסי התנהגות בעייתיים שוליים ואף התמכרותיים חוזרים וקושי בעריכת שינוי.

בהתייחס לדפוסי השימוש שלו בסמים, מתיאוריו עולה כי לאורך השנים השתמש בסוגי סמים קשים שונים וכן תחילפי סם מסוגים שונים, הנאשם מגדיר עצמו כמכור ומדבריו עולה כי מעולם לא עבר תהליך גמילה מסודר.

בבחינת אורח חייו העברייני של הנאשם, שירות המבחן התרשם מדפוסי התנהגות מתמשכים ומגובשים, כחלק מכך אף מהתמכרותו לסמים ומליקוי בכישורי חיים. הנאשם מסר כי חווה את העולם כמקום מאיים וכי לא מצליח להתארגן או לערוך שינוי בחייו. ניכר כי כאשר משתחרר מהכלא מחדש קשריו השוליים חוזר לדפוסי התנהלות שוליים מוכרים ולעבודה המוכרת לו במכון הליווי, שכוללת אורח חיים עברייני וחוזר לדפוסי הישנים. מציין כי ממשיך בניהול אורח חיים זה בהיותו נעדר מקורות תמיכה אחרים, זאת על אף דווח אמו שמסרה כי ניסתה לסייע לו במציאת עבודה מתאימה יותר עת ששהה אצלה לאחר השחרור מהמאסר האחרון. אך, לדבריה, הנאשם בחר לחדש קשריו השוליים וניתק הקשר עמה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות כלשהי על ביצוע העבירה הנוכחית וכן על אורח חייו השולי וההתמכרותי. הוא אינו מכיר בחלקו בביצוע העבירה הנוכחית. הוא אינו מכיר בחלקו בביצוע העבירה, כאשר לא היה מסוגל להתייחס לביצוע העבירה ולהשלכותיה. כמו כן, הוא אינו מבטא נזקקות טיפולית בתחום הסמים, על אף שמגדיר עצמו כמכור. הנאשם התקשה להעמיק ולהתבונן באופן ענייני וביקורתי במיוחס לו כיום וכן באורח החיים שמנהל. לצד זאת, הביע הנאשם רצון ראשוני להתנקות מסמים ולשנות אורח חייו, אך שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה לכך נמוכה מאוד וכי הוא חסר הכוחות הנדרשים.

העובדת הסוציאלית מבית המעצר מסרה כי בעיתוי זה עלה קושי בגיוס הנאשם לתהליך גמילה במעצר משום שאינו פנוי לכך ועסוק בהשגת צרכיו הבסיסיים בעת המעצר.

בבחינת גורמי הסיכוי שירות המבחן לקח בחשבון את הרצון הראשוני שהביע הנאשם לשינוי אורח חייו והאפשרות כי במידה ויבטא מוטיבציה אף בהמשך ניתן יהיה לנסות לגייס אותו להליך טיפולי כלשהו. בבחינת גורמי הסיכון, נראה כי מדובר באדם שמנהל אורח חיים שולי שנים רבות, סובל מהתמכרות לסמים ובעל קושי בוויסות דחפים. בנוסף, קשריו השוליים ותחום העיסוק אליו חוזר פעם אחר פעם מהווים, סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית ואלימה ולשימוש בסמים. הנאשם מבטא מוטיבציה נמוכה לשינוי, כאשר הוא נעדר מערכות תמיכה וכישורי חיים בסיסיים. כמו כן, הוא אינו לוקח אחריות על העבירה ואינו מסוגל להתייחס אליה ולהשלכותיה.

לאור הסיכון המתואר במצבו, שירות המבחן המליץ כי במידה ויופעל עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו והוא יישפט לעונש מאסר, תיבדק התאמתו ומידת המוטיבציה שלו להשתלב בהליך גמילה וטיפול במסגרת הכלא, שייקח בחשבון אף אפשרות שיקום בהמשך לאחר שחרורו ולטווח ארוך.

ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום וציינה כי אך במקרה נכח שוטר באוטובוס, אשר הבחין במתרחש כמו גם שמע את צעקותיו של המתלונן, הפריד ביניהם ועיכב את הנאשם.

ב"כ המאשימה ציינה כי מהוראות סעיפים 402 ו-403 לחוק העונשין עולה כי קיימות 3 קטגוריות שוד אשר במקרה שבפנינו הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 המשתייכת לקטגוריה הקלה מבין השלוש שהעונש המקסימאלי בגינה הוא 7 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה טענה כי האינטרסים המוגנים בענייננו הינם פגיעה בתחושת בטחון הציבור ושל המתלונן בפרט, עקב תקיפתו באופן אקראי לחלוטין.

ב"כ המאשימה ציינה כי נוכח חומרת העבירה יש מקום לעתור למתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. בתוך המתחם, הרי שמדובר בנאשם כבן 40, אשר לחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 5 הרשעות, בעבירות שוד מזוין (ריבוי עבירות) ובעבירה של תקיפת בן זוג. יצוין כי הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר כשהאחרונה בת 5.5 שנים, לה נדון בשנת 2007 ובגינה נדון למאסר על תנאי שהוא בר הפעלה. כמו כן, נדון ל-3 שנות מאסר ו-30 חודשים בגין שוד מזוין.

ב"כ המאשימה הדגישה כי לאור סעיף 40 לחוק הרי שהנסיבות בענייננו מצביעות על כך שיש להטיל על הנאשם עונש ברך העליון של המתחם. ב"כ המאשימה ערה לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, אך לטעמה מדובר בנאשם רצידיביסט, מכור לסמים, אשר עובר עבירות שוד באופן סדרתי החל משנת 2000, אשר פגע במתלונן שנרדם באוטובוס והתעורר לאלימות מצדו של הנאשם, וזאת ללא כל התגרות מצידו.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות מבחן אשר ממנו עולה כי דפוסי התנהגותו של הנאשם מצביעים על סיכוי גבוה להישנות העבירות. מדובר בנאשם שבחר בפשע כדרך חיים והשיקול של גמול והרחקה מהציבור

הוא שיקול מרכזי.

לאור האמור לעיל, לרבות העובדה כי מדובר בנאשם המכור לסמים ללא אופק שיקומי ונוכח התסקיר השלילי עתרה ב"כ המאשימה תוך שסמכה ידה על הפסיקה להפעלת התנאי המצטבר, כך שתקופת המאסר תתקרב ל-4 שנות מאסר ולצד זה עונש מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי קל מאוד כיום להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו עונש חמור ביותר. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על המקרה שבקושי זכר לאור מצבו בעת ביצוע העבירה. במצב שלא עומדת לזכותו אף הגנה לפי חוק העונשין.

ב"כ הנאשם בקש לראות את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמיוחדות במינן, כמו גם לראות בעובדה שבעבר ריצה עונשי מאסר ארוכים, דבר שלא תרם לשיקומו. הנאשם שבכוחותיו הדלים הצליח להתרחק מהחברה השולית, לא הצליח להתגבר על התמכרותו לסמים ושוב התדרדר וביצע את מעשיו.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם חי בשנים האחרונות בעולם משלו, מנותק קשר עם אמו המתגוררת בארץ, אינו יודע שגרופתו נפטרה והיכן מתגוררת בתו.

ב"כ הנאשם ציין כי לאחר שחרורו הקודם של הנאשם אף החליף מקום מגוריו, נסע דרומה, שכר יחידת דיור, חיפש עבודה, שוב מצא מקום עבודה מפוקפק והתדרדר לשימוש בסמים. אף גורם לא נתן לו יד והנאשם בצע עבירה נוספת שאינה מתוכננת, עבירה ספונטנית, עבירת שוד ברף הנמוך ללא שימוש בנשק.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות מבחן המתאר כי הנאשם חש מושפל, מתבודד וזקוק להשגחה ומטופל בטיפול פסיכיאטרי. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם בקש עזרה שתסייע לו להיגמל מסמים, אך עדיין נראה כי המוטיבציה של הנאשם נמוכה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הפנים את שורש הבעיה והוסיף כי הוא גורם נזק לעצמו ולאחרים אך אין ביכולתו לשלוט בכך עד שלא יקבל עזרה מקצועית.

ב"כ הנאשם הוסיף כי שירות המבחן תיאר את נזקקותו הטיפולית של הנאשם וסוף דבר המליץ לרשויות שב"ס לעזור לנאשם ולשלב בתהליך שיקומי והנאשם אף מוכן לכך.

ב"כ הנאשם טען כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, העדר תכנון, הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הנזק שנגרם ויכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו. כיום, לאחר שהנאשם עשה חשבון נפש, יוכל להשתלב במסגרת המאסר בהליך שיקומי ויש

סיכוי של ממש שישתקם.

לאור האמור לעיל לרבות העובדה כי הנאשם עשה ניסיון להתחיל בחיים נורמטיביים אך בשל כוחותיו הדלים העזרה לא הצליחה, עתר ב"כ הנאשם תוך שסמך ידו על הפסיקה להסתפק בתקופת התנאי כמאסר בפועל.

הנאשם בדבריו האחרונים מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, והוסיף כי היה במצב של שכרות וכי מעולם לא פעל כך וביקש לשלוח אותו לגמילה.

יש לראות בחומרה רבה את מעשיו של הנאשם.

הנאשם ניצל את העובדה כי המתלון ישן במהלך נסיעה באוטובוס ובעודו במצב זה המונע ממנו שליטה ובקרה על נכסיו משך ממנו את תיקו ואת מכשיר הטלפון הנייד שלו על מנת לגנוב ממנו.

יצוין כי פעולה זו הצריכה כח ותכנון שכן התיק היה תלוי על צווארו של המתלון. משהתעורר המתלון וניסה להתנגד לפעולותיו של הנאשם, פעל הנאשם באלימות בוטה וממשית בכך שחנק אותו באמצעות רצועת התיק ומשך אותו כך עד לדלת האחורית של האוטובוס.

הנאשם המשיך באלימות הקשה והיכה בפניו של המתלון, כך שגרם לו לחבלה של ממש בפניו וכל זאת על מנת לגנוב את רכושו של המתלון.

הנה כי כן במצב נחושה ובעוז רוח, לאור יום, באוטובוס שבו נוסעים נוספים, ההין הנאשם לעשות את האמור לעיל והכל על מנת ליטול מן הזולת את רכושו.

הפגיעה בערכים המוגנים היא ברורה - פגיעה ממשית בשלומו ובטחונו האישי של האדם הנוסע לתומו באוטובוס ומצפה לנסיעה שלוה ושקטה בדרך למחוז חפצו, כמו גם פגיעה ברכושו ובזכותו על קניינו.

מתחם הענישה הראוי לעבירה בנסיבות אלה הוא אכן כפי שהציגה אותו התביעה.

בעניינו מדובר בנאשם יליד שנת 1974 אשר צבר לחובתו חמש הרשעות קודמות, מהן שלוש בעבירה של שוד מזוין, האחת בעבירות של אלימות והאחת בעבירה של איומים. נראה, איפוא, כי התנהגות מעין זו נשוא כתב האישום דנן אינה זרה לנאשם ולמעשה הוא עשה אותה לדרך חיים ולדפוס התנהגות.

לא היה בהליכים משפטיים קודמים ואף בעונשי מאסר מכבידים שהוטלו על הנאשם בעבר כדי להרתיעו

מלשוב למעשיו הרעים ואף בעונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד מעליו לא היה בכדי להרתיעו. כך גם לאחר סיום ריצוי עונש מאסר בפועל מכביד ביותר בשל הרשעתו האחרונה, דחה הנאשם, על פי תסקיר שירות המבחן, את ניסיונותיה של אמו לסייע לו ושב לאורח חייו הקודם וחידש את קשריו השוליים.

כל שניתן לומר לזכותו של הנאשם הוא כי הוא הודה באשמה . בהודאתו זו חסך את העדתו של המתלונן בבית המשפט ויש ליתן לכך משקל.

יחד עם זאת כעולה מתסקיר שירות המבחן הרי שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על המעשים ומבטא מוטיבציה נמוכה לשינוי.

בכל זאת לקחתי בחשבון גם את העובדה כי יהיה על הנאשם לשקם את חייו עם שחרורו מן המאסר ועל כן יש לגזור עליו עונש שיאפשר לו לעשות כן.

אני גוזרת על הנאשם עונש של עשרים חודשי מאסר לריצוי בפועל .

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 24 חודשים מתיק 40178/06 של בית המשפט המחוזי בתל אביב באופן חופף ומצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שעל הנאשם לרצות בסה"כ ארבעים חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמנינם מיום מעצרו - 1/9/13.

כן אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א אדר ב תשע"ד, 23 מרץ 2014, במעמד הצדדים.